

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Martiny Borovcové a soudců JUDr. Romany Novákové a Mgr. Ing. Borise Nypla ve věci

žalobkyně: **PROGLES s.r.o.**, IČO 27469468
sídlem Pod Koželuhy 70, 506 01 Jičín

proti

žalovaným: 1. [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]
2. **STEELPARK s.r.o.**, IČO 27154025
sídlem Pod Koželuhy 70, 506 01 Jičín
3. **LAKEWOOD s.r.o.**, IČO 27605434
sídlem Pod Koželuhy 70, 506 01 Jičín
4. [REDAKCE], narozený [REDAKCE]
bytem [REDAKCE]

o vydání věci, o návrhu žalobkyně na vydání předběžného opatření

k odvolání žalovaného 1), žalované 2) a 3) proti usnesení Okresního soudu v Jičíně ze dne 13. 12. 2019 č. j. 3 C 139/2019-170

takto:

- I. Usnesení okresního soudu **se** ve výroku I **mění** tak, že se předběžné opatření na zdržení **se** zabíjení a lovu divokých prasat v oboře [REDAKCE] **nevydává**.
- II. Usnesení okresního soudu **se** ve výroku II **zrušuje**.

Odůvodnění:

Okresní soud ve výroku I napadaného usnesení vydal podle § 102 odst. 1 předběžné opatření, jímž žalovaným 1), 2) a 3) uložil zdržet se zabíjení a lovu divokých prasat, tvořících stádo, nacházející se v oboře [REDAKCE] na označených pozemcích v katastrálním území [REDAKCE]. Ve výroku II žalovaným 1), 2) a 3) uložil zaplatit České republice - Okresnímu soudu v Jičíně společně a nerozdílně soudní poplatek ve výši 1.000 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení podle § 4 odst. 1 písm. h) zák. č. 549/1991 Sb. Rozhodnutí nebylo odůvodněno.

Proti usnesení podali žalovaní odvolání. Žalovaná 3) namítla nedostatek pasivní legitimace, neboť nevlastní žádný pozemek uvedený v napadeném rozhodnutí, ani na nich neprovozuje žádnou činnost. Žalobce tuto skutečnost ani netvrdí. Okresní soud sám z vlastní iniciativy upravil petit návrhu na vydání předběžného opatření tak, že z něj vyjmul žalovaného 4). Žalovaní 1), 2) a 3) poukázali na procesní vadu spočívající v absenci výroku vztahujícího se k žalovanému 4) v napadeném rozhodnutí, neboť i tento byl označen v petitu návrhu na vydání předběžného opatření. S tímto souvisí povinnost odůvodnit rozhodnutí, když nebylo zcela vyhověno návrhu žalobce na vydání předběžného opatření, ač mají žalovaní 1), 2) a 3) za to, že napadené rozhodnutí

mělo být náležitě odůvodněno, viz důvody níže, čímž bylo zasaženo do jejich práva na spravedlivý proces. Ústavní soud je toho názoru, že obecné soudy by k neodůvodnění rozhodnutí o nařízení předběžného opatření měly přistupovat zcela výjimečně, tím méně pak, představuje-li takto neodůvodněné předběžné opatření nikoliv nevýznamný zásah do právní sféry dotčeného jednotlivce. Okresní soud neměl rozhodovat ani o náhradě nákladů předběžného opatření. To má obsahovat až rozhodnutí, kterým se řízení končí. Obora [REDAKCE] představuje honitbu o celkové výměře 1.816.956 m², přičemž v Rozhodnutí Městského úřadu [REDAKCE], odbor životního prostředí, ze dne 6. 12. 2011, č. j. [REDAKCE] je přesně stanoven minimální a normovaný stav zvěře dle zákona o myslivosti a vyhlášky Ministerstva zemědělství ČR č. 491/2002 o způsobu stanovení minimálních a normovaných stavů zvěře a o zařazování honiteb nebo jejich částí do jakostních tříd. Lesní plocha o výše uvedené výměře 1.816.956 m² (plocha 400 fotbalových hřišť) přímo nabádá k životu standardní lesní zvěře, která zde žije a rozmnožuje se, a to zcela bez lidské intervence. Právě z důvodu nekontrolovaného rozmnožování a s tím spojených ekonomických škod způsobených zvěří existují honitby, s čímž jsou v souladu se zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, spojeny mnohé povinnosti. Jednou ze základních povinností je udržovat stav zvěře mezi stavem minimálním a normovaným, neboť překročení normovaného stavu zvěře v honitbě představuje porušení povinnosti uživatele honitby dle § 3 odst. 2 zák. č. 449/2001 Sb., o myslivosti, a tedy naplňuje znaky správního deliktu dle § 64 odst. 3 písm. c) téhož zákona. Odkázali na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 12. 12. 2016, čj. 30 A 70/2015-38. Napadené rozhodnutí je dle výše uvedeného zcela zjevně v rozporu s právními předpisy, neboť žalovanou 2), jakožto uživatelka honitby, nutí, aby vědomě porušila povinnosti uživatelky honitby. Samotný institut předběžného opatření je tedy na tyto případy naprosto neúčelný, nepotřebný a neaplikovatelný, neboť počet zvěře v honitbách, ať již minimální stav či normovaný stav, je přesně stanoven právními předpisy, které je povinna žalovaná 2) respektovat. Případné porušení povinnosti je státními orgány sankcionováno. Negativním důsledkem zákazu lovu je i přemnožení zvěře (odborné stanovisko Doc. Ing. Jiřího Kamlera, Ph.D., a Ing. Jana Dvořáka, Ph.D., Ústav ochrany lesa a myslivosti, Lesnická a dřevařská fakulta, Mendelova univerzita v Brně), nedostatek potravy, ohrožení návštěvníků obory přemnoženým stavem, nebezpečí vzniku epidemií, především afrického moru prasat a utrpení poraněné či nemocné zvěře. Není třeba, aby byly zatímne upraveny poměry účastníků a zároveň ani neexistuje obava, že by výkon soudního rozhodnutí byl ohrožen. Divoká prasata jsou ve své podstatě druhově určenou věcí. Žalobce v návrhu na nařízení předběžného opatření netvrdí, ani neosvědčuje, že by mezi divokými prasaty, kterých se předběžné opatření má týkat a která by dle jeho zcela účelového, nepravdivého a neosvědčeného tvrzení měla patřit žalobkyni, bylo nějaké prase zvláštní oblíbenosti či jiné prase, které svojí důležitostí či významem přesahuje rámec běžného divokého prasete žijícího v lese a bylo by tedy nějakým způsobem individualizováno. Odvolatelé zpochybňují vlastnictví stáda divokých prasat žalobkyni. V účetním deníku žalobkyně není identifikován konkrétní druh zvěře, není uvedeno, kde se má zvěř nacházet, údaje jsou rok staré a vytvořené záměrně před účetní závěrkou, bylo účelově opomenuto, že v současné době (po účetní závěrce a provedení inventur) je účetně evidovaný stav zvěře nulový. Z účetního deníku vyplývá, že tento účetní deník absolutně neodráží počet ulovených divokých prasat v Oboře [REDAKCE] a tedy tento deník absolutně neodráží realitu stavu zvěře. Na konci roku 2017 žalobkyně prováděla v předmětné Oboře [REDAKCE] nahánku, při které byla zcela logicky zbývající prasata žalobkyně ulovena, neboť se nahánka konala až v okamžiku, kdy běžela výpovědní lhůta podpachtovní smlouvy. To ovšem neznamená, že v honitbě Obora [REDAKCE] není dodržován stav zvěře v rozmezí mezi minimálním a normovaným stavem. Jde jenom o zvěř, která není ve vlastnictví žalobkyně. To dokládá i fakt, že žalobkyně poslední 2 roky nevykazuje žádné náklady na krmivo potřebné pro přikrmování oborní zvěře, když naposledy bylo o krmivu pro oborní chov účtováno v roce 2017. Žalobkyně (resp. za ni jednajíc [REDAKCE]) má do účetnictví přístup a byl ještě před podáním žaloby obeznámen s aktuálně evidovanými stavy zvěře. Proto záměrně použil staré a neaktuální údaje, neboť v případě použití pravdivých údajů by ztratil oporu pro svoje zavádějící tvrzení. Pokud šlo o přiložené fotografie, žalobkyně předložila soudu fotografie z nahánek, které

sám pořádala. Na lesních pozemcích o výměře 400 fotbalových hřišť žije lesní zvěř včetně divokých prasat, tyto zde žily bez ohledu na vlastnická, nájemní či pachtovní práva. Záměrem [REDAKCE] je poškodit [REDAKCE]. Důvodem tohoto počínání je odhalení vyvádění prostředků žalobkyně do rukou rodiny [REDAKCE], když konkrétně své manželce nechal vybudovat luxusní wellness sídlo na náklady žalobkyně. O uvedeném je vedeno řízení u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 34Cm 12/2019. Žalovaní navrhli, aby krajský soud změnil napadené rozhodnutí tak, že se návrh žalobce na nařízení předběžného opatření zamítá.

Žalobkyně s odvoláním nesouhlasila. Skutečnost, že žalovaná 3) nevlastní pozemky v oboře [REDAKCE] neznámá, že by neměla být v dané věci pasivně legitimována. Žalovaná 2) rovněž nevlastní pozemky v oboře [REDAKCE], nicméně je jednoznačné, že v oboře [REDAKCE] a na dalších lesních majetcích provozuje lesnickou a mysliveckou činnost (a nedostatek pasivní legitimace nenamítá). Žalovaná 2) a 3) jsou společnosti 100 % vlastněné a ovládané žalovaným 1) a tudíž je zcela namístě uložit zákaz zabíjení divokých prasat i jim. Tvrzení žalovaných o povinnostech uživatele honitby, přemnožení zvěře, nedostatku potravy, ohrožení návštěvníků obory či nebezpečí vzniku epidemií jsou nesmyslná a ve vztahu k projednávané věci irelevantní. Žalovaní, kterým stádo divokých prasat v oboře [REDAKCE] nepatří, vůbec nemusí a ani nejsou oprávněni údajná rizika spojená s údajným přemnožením zvěře řešit. Žalovaní byli opakovaně žalobkyní vyzváni, aby movité věci, jejichž součástí je i stádo divokých prasat, vydali žalobkyni s tím, že žalobkyně je připravena provést odchyt zvěře, která je v jejím vlastnictví. I kdyby tedy byla pravdivá tvrzení o přemnožení zvěře (což nejsou, jak bude objasněno níže), v žádném případě není namístě řešit údajně hrozící přemnožení tak, že žalovaní budou zabíjet zvířata, která jim nepatří, bez souhlasu jejich vlastníka. Jediným přijatelným řešením je vydání zvěře jejímu vlastníkov, popř. si žalovaní mohou zvěř odkoupit, jak jim bylo v minulosti nabídnuto, a poté s ní nakládat, jak uznají za vhodné a případně regulovat její počty (v souladu s právními předpisy). Žalovaní neuvádějí počet kusů, který je pro oboru [REDAKCE] normovaným stavem, ani počet kusů, který se reálně v oboře [REDAKCE] nachází, a tudíž z obecných tvrzení žalovaných v žádném případě nevyplyvá závěr o údajném přemnožení zvěře a o nutnosti jejího odlovu. Nejsou namístě ani obavy z nedostatku potravy. Z účetní závěrky a inventur, které byly odsouhlaseny oběma jednatelem žalobkyně, nevyplyvá, že by účetně evidovaný stav zvěře byl nulový. [REDAKCE] se jednostranně pokusil zkreslit údaje v účetnictví společnosti a zvěř z účetnictví odúčtovat, aby mohl tvrdit, že žádná zvěř žalobkyně se v jím vlastněné oboře [REDAKCE] nenachází a tím si danou zvěř přisvojil bez zaplacení jakékoli protihodnoty. Účetní závěrka za rok 2018 z uvedeného důvodu nebyla odsouhlasena druhým jednatelem [REDAKCE]. Neexistují ani doklady z inventur, které by byly řádně podepsané oběma jednatelem, ze kterých by vyplýval nulový stav zvěře ve vlastnictví žalobkyně. Tvrzení o tom, že v roce 2017 byla v oboře [REDAKCE] odlovena veškerá zvěř ve vlastnictví žalobkyně, je nepravdivé a vyplývá to jak z účetních dokumentů, tak i z níže uvedených skutečností. S ohledem na kvalitu oplocení obory [REDAKCE] je prakticky vyloučeno, že by zvěř ve významnějším rozsahu migrovala z a do obory [REDAKCE]. Oplocení má betonové základy. Jestliže se tedy zvěř v oboře [REDAKCE] nacházela v listopadu 2018 i v listopadu 2019, kdy došlo k nahánkám pod hlavičkou žalované 2), je vyloučen závěr o tom, že veškerá zvěř ve vlastnictví žalobkyně byla odlovena v roce 2017, ledaže by žalovaní prokázali nákup zvěře a její dovoz do obory [REDAKCE] v letech 2018 resp. 2019. Pokud jde o tvrzení, že žalobkyně nevykazuje poslední 2 roky náklady na krmivo potřebné k příkrmování zvěře, vyplývá z něj zneužívání postavení [REDAKCE]. Žalovaní (neoprávněně) zadržují věci, jejichž vlastníkem je žalobkyně, a tudíž se o tyto věci musejí starat s péčí řádného hospodáře, to znamená mj. i příkrmovat zvěř. Ministerstvo zemědělství každý rok vyhláší termín sčítání zvěře a po provedení sčítání musí každý uživatel honitby předat na příslušný městský úřad ve stanoveném termínu výsledek tohoto sčítání. Žalobkyně má přitom za to, že v termínu 24. 3. 2018 (tj. 3 měsíce od údajného odlovu veškeré zvěře) vykázal uživatel honitby (obory [REDAKCE]) plný stav zvěře, přestože nyní [REDAKCE] účelově tvrdí, že po nahánce v závěru roku 2017 byl stav zvěře nulový. Výsledek sčítání zvěře z honitby v [REDAKCE] si soud může v případě zájmu vyžádat od příslušného městského úřadu. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadené usnesení potvrdil jako věcně správné.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

Odvolací soud přezkoumal prvoinstanční rozhodnutí bez nařízení jednání (ust. § 214 odst. 2 písm. c/ občanského soudního řádu). Odvolání žalovaných shledal opodstatněným.

Ze spisu okresního soudu bylo zjištěno, že se žalobkyně domáhá vydání označených movitých věcí a zároveň navrhuje předběžné opatření spočívající ve zdržení se lovu divokých prasat. Tvrdí, že je mimo jiné vlastnící stáda divokých prasat v oboře ■■■ a že její stádo (žalovaní 1), 2) a 3) neoprávněně likvidují.

Podle § 102 odst. 1 o. s. ř. je-li třeba po zabíjení řízení zatímne upravit poměry účastníků nebo je-li po zabíjení řízení obava, že by výkon rozhodnutí v řízení posléze vydaného mohl být ohrožen, může soud nařídit předběžné opatření.

Není nutný průkaz samotného nároku, toliko osvědčení (tj. jeví-li se alespoň pravděpodobné), že žalobce má splatnou pohledávku nebo jiný nárok, a že mu jeho nárok bude soudním rozhodnutím přiznán (srov. NS 23 Cdo 4618/2009). Zároveň samotná existence právního poměru mezi účastníky nebo nároku, jakož i jejich osvědčení samy o sobě ještě netvoří zákonný důvod předběžného opatření. Teprve jejich ohrožení dovoluje soudu před rozhodnutím ve věci předběžné opatření nařídit; takové ohrožení však musí být konkrétní a musí být oprávněným účastníkem vždy prokázáno.

Žalobkyně v dané věci osvědčovala své vlastnictví ke stádu divokých prasat v oboře ■■■ podpachtovní smlouvou a předchozími nájemními smlouvami včetně příloh, výpovědí podpachtovní smlouvy, výzvami k vydání movitých věcí po skončení podpachtu, internetovými stránkami www.■■■■.cz, článkem v časopisu Svět myslivosti, účetními doklady žalobkyně a fotografiemi. Je třeba dát za pravdu žalovaným, že tyto listiny vlastnictví žalobkyně ke stádu divokých prasat v oboře ■■■ ani neosvědčují. Ohrožení výkonu rozhodnutí žalobkyně prokazovala pozvánkou na naháňku v oboře ■■■ dne 7. 11. 2019 a fotografiemi ulovené zvěře. Ke dni rozhodnutí okresního soudu dne 13. 12. 2019 tak nebylo ohrožení výkonu rozhodnutí prokázáno.

Podle § 3 odst. 1 a 2 zák. č. 449/2001 Sb. o myslivosti k zachování všech druhů zvěře v přírodě činí orgány státní správy myslivosti potřebná opatření. Přitom se poskytuje podpora a ochrana geograficky původním druhům zvěře. Chovem zvěře se rozumí odborné zásady sledující určité vymezené biologické cíle, zachování rovnováhy mezi stavy spárkaté zvěře a prostředím, udržování přírodní kvality genofondu zvěře, cílené zvyšování chovné kvality zvěře a úprava stavů zvěře na optimální stav. Držitel honitby a v případě jejího pronájmu nájemce honitby (dále jen "uživatel honitby") je povinen zajišťovat v honitbě chov zvěře v rozmezí mezi minimálním a normovaným stavem zvěře, které jsou určeny v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o uznaní honitby, a zároveň tak, aby nedocházelo k nadměrnému poškozování lesních ekosystémů zvěří. Minimálním stavem zvěře je stav, při kterém není druh ohrožen na existenci a jeho populační hustota zabezpečuje biologickou reprodukci druhu. Normovaným stavem je nejvýše přípustný jarní stav, který odpovídá kvalitě životního prostředí zvěře a úživnosti honitby; uvádí v rámci jakostní třídy honitby i požadovaný poměr pohlaví a věkovou skladbu zvěře a koeficient očekávané produkce.

Podle § 39 zák. č. 449/2001 Sb. o myslivosti vyžaduje-li zájem vlastníka, popřípadě nájemce honebních pozemků nebo zájem zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody anebo zájem mysliveckého hospodaření, aby počet některého druhu zvěře byl snížen, orgán státní správy myslivosti povolí, popřípadě uloží uživateli honitby příslušnou úpravu stavu zvěře. Nelze-li škody působené zvěří snížit technicky přiměřenými a ekonomicky únosnými způsoby, uloží orgán státní správy myslivosti na návrh vlastníka, popřípadě nájemce honebního pozemku nebo na návrh orgánu ochrany přírody nebo orgánu státní správy lesa snížení stavu zvěře až na minimální stav, popřípadě zruší chov druhu zvěře, který škody působí.

Žalobkyně není uživatelkou honitby v oboře ■■■ Z výše uvedených ustanovení zákona o myslivosti vyplývá, že by se časově neomezený plošný zákaz lovu a zabíjení divokých prasat v označeném území mohl dostat do rozporu s veřejnoprávními předpisy týkajícími se ochrany přírody.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■.

Na základě shora uvedeného odvolací soud podle § 220 odst. 1 písm. a) o. s. ř. rozhodnutí prvoinstančního soudu změnil tak, že se předběžné opatření nevydává.

S ohledem na nevydání předběžného opatření bylo zrušeno rozhodnutí okresního soudu ve výroku II o povinnosti žalovaných zaplatit státu soudní poplatek (§ 219a odst. 1 písm. a/ o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustné odvolání ani dovolání.

Hradec Králové 4. února 2020

Mgr. Martina Borovcová v. r.
předsedkyně senátu